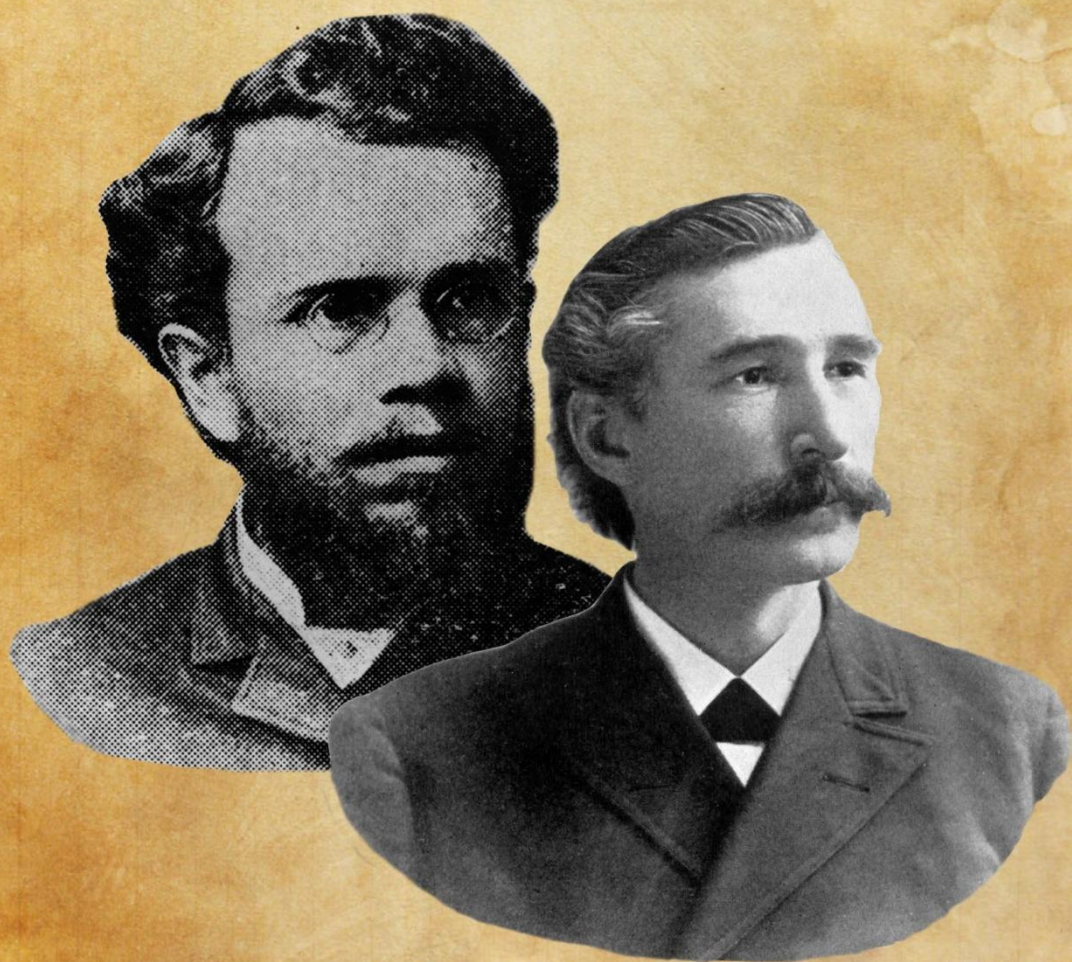

Lekcije iz istorije o crkvenoj organizaciji

Adrian Ebens

Naslov originala:
Lessons from History on Church Organisation
by Adrian Ebens

Lekcije iz istorije o crkvenoj organizaciji

prevod i obrada:
Maranatha Media rs

www.maranathamedia.rs

Alonso T. Džons se priključio crkvi Adventista sedmoga dana 1874. godine. S. N. Haskel je zapazio Džonsov potencijal i napisao Džejmsu Vajtu 1879. godine sledeće reči: "Brat Džons je izuzetan čovek. Mislim da će pokrenuti nešto, nešto što će biti vredno, među ljudima. Daj mu zemlju i on će sam seći svoje krmno bilje." (Pismo od S. N. H. upućeno Dž. S. V; 4. jun 1879.) Elen Vajt je takođe primetila da Džons, ako se "pravilno uravnoteži" vodeći pritom računa o njegovoj savesnoj i duboko osetljivoj prirodi, da on obećava. (Pismo od E. V. upućeno Dž. S. V. 27. juna 1878.) Zaista se i desilo da je čovek A. T. Džons ostavio značajan trag u adventističkom pokretu, a u to spada i njegovo pomazanje za Gospodnjeg glasnika 1888. godine kao i to da je stajao pred američkim senatom hrabro braneći slobodu savesti govoreći protiv nacionalnog nedeljnog zakona.

A. T. Džons

Svako ko je čitao spise A. T. Džonsa ne može a da ne bude zadivljen snagom njegovog intelekta i sposobnošću da pokaže logičan razvoj činjenica na jedan silan način koji pokreće čoveka. Prvi put sam se susreo sa njegovim spisima krajem 1980tih godina. Njegove propovedi iz 1893. godine o opravdanju verom su me duboko dirnule, a u isto vreme sam se divio dubini biblijskog znanja koje je izlazilo iz njegovog pera i propovedi. On je jasno pokazao da je Hristos zaista uzeo na sebe našu prirodu i da je zaista bio kušan u svemu kao i mi. Čitanje njegovog serijala "Carstva iz Biblije" mi je pomoglo da formiram suštinske principe za knjigu "Borba za identitet" [dostupno na

sajtu maranathamedia.rs]. Osećam duboku povezanost sa njegovom službom i njegov sam veliki dužnik za uvide koje je nadahnuto izneo.

Mogu samo probati zamisliti kakvu je patnju Džons doživeo zbog reakcija koje su usledile od glavnih vođa na poruku iz 1888. godine. Nemoguće je da tako osetljivog čoveka nije pogodio duh izražen u Mineapolisu. Elen Vajt je na sledeći način opisala kakav prijem su Džons i Vagoner doživeli:

"Hristos je zabeležio sve oštre, ponosite, podrugljive govore

izgovorene protiv Svojih slugu kao protiv sebe." (Pregled i glasnik, 27. maj 1890, 5. pasus)

"Ljudi koji ispovedaju pobožnost su prezreli Hrista u ličnostima Njegovih glasnika. Kao i Jevreji, oni su odbacii Božju poruku. Ljudi su u vezi Hrista pitali: "Ko je ovo? Zar ovo nije Josifov sin?" On nije bio Hristos kakvog su Jevreji očekivali. Tako i danas oruđa koja Bog šalje, nisu ono što su ljudi očekivali." (Temelji hrišćanskog obrazovanja, 472. str. 1897. god.)

Konferencija u Mineapolisu održana 1888. godine

Vođstvo crkve Adventista sedmoga dana je prezrelo i odbacilo Hrista. Međutim, ovo odbacivanje se ispoljilo kao odbacivanje Džonsa i Vagonera. Oni su neprekidno bili tema ismejavanja, nipodaštavanja i omalovažavanja. To nije trajalo nekoliko meseci već nekoliko godina. Kako je jedna tako nežna duša kao što je bio A. T. Džons mogao nositi razarajuću težinu ovog krsta koji je adventističko vođstvo stavilo na njega? Duh Hristov, prisutan u službi Elen Vajt, ga je održavao tokom određenog broja godina. Mora da je spoznaja da je Božji glasnik posvedočio o njegovoj službi sigurno donela utehu njegovoj

duši. Kako da se čovek, koji je u ljudskom telu, izbori sa tim rodom kada je svestan da je nadahnuće izjavilo da njegova poruka koju je objavio svetu predstavlja početak padanja poznog dažda?! To je bila teška odgovornost.

Muškarci koji su odlučili da se odupiru Hristu iz poruke koju su iznosili A. T. Džons i E. Dž. Vagoner su, prirodno, podlegli duhu despotizma i vidimo podizanje carske vlasti krajem 1890tih godina.

"Sada želim reći da Bog nije dao nikavu carsku vlast u naše redove kako bi kontrolisala ovu ili onu granu dela. Napori da se delo kontroliše u svakoj pojedinosti su ga uveliko ograničili... Mora doći do promene, do reorganizacije, vlast i nadležnost se moraju dati odborima koji su potrebni." [Citat iz uvodnog obraćanja Elen Vajt na zasedanju Generalne Konferencije u Batl Kriku 2. aprila 1901.] (GK bilten, 3. april 1901. 25-26; Događaji poslednjih dana, 53. str. orig, 3. pasus)

Elen Vajt poziva na reorganizaciju

Džons je bio obezbeđen elementima za savršenu oluju. Godine odbacivanja, preziranja i ismejavanja u kombinaciji sa porastom carske vlasti u svojoj administraciji, su bile odlučne u tome da uguše Božje delo. Osetljivi Džons je u pozivima na reorganizaciju koje je upućivala Elen Vajt uvideo kanal kroz koji će moći ispoljiti svoju frustriranost i povređenost. Godine patnje koje je pretrpeo su zapalile vatru protivljenja prema ljudima koji su držali vlast čvrsto u svojim rukama. Ovo iskustvo nije bilo ograničeno samo na Džonsa; Vagoner, koji je doživeo isti tretman, je od ranog perioda počeo razvijati teoriju o organizaciji koja bi doslovno uništila denominaciju. 1894. godine, Elen Vajt je upozorila Džonsa:

"Starešina Vagoner se bavio idejama, i on nije sačekao da te ideje iznese pred veće sastavljeno od braće, već je zagovarao čudne teorije. **On je nekim ljudima iznosio ideje u vezi organizacije koje nikad nisu trebale biti izražene. Pretpostavljala sam da su pitanja u vezi organizacije zauvek rešena kad je reč o onima koji veruju u svedočanstva data kroz sestru Vajt.**

Ako veruju u svedočanstva, zašto rade suprotno u odnosu na njih? Zašto moja braća ne bi bila dovoljno razborita da pred mene iznesu stvari ili me barem pitaju da li imam neku svetlost u vezi toga? Mi smo to detaljno razmatrali u našoj prošlosti i Bog je progovorio u vezi tih tema, zašto se onda ove stvari sada pokreću? Zar to ne bi trebalo biti dovoljno?

Zašto se ne bi držali postojano posla u okvirima koje nam je Bog dao? Zašto ne bi hodali u jasnoj svetlosti koju je On otkrio i,

E. Dž. Vagoner je još pre 1894.
godine zalutao od organizacije

umesto da razaramo na komadiće ono što je Bog izgradio, radimo na strani Isusa Hrista? **O, kako bi se sotona radovao kad bi ušao među ovaj narod i dezorganizovao delo u trenutku kada je temeljna organizacija od suštinskog značaja i upravo će ona biti najveća sila za sprečavanje ulaska lažnih ustanaka i za opovrgavanje tvrdnji koje Božja Reč ne podupire.** Želimo se jednako pridržavati okvira kako se sistem propisa i poretka ne bi urušio. Na ovaj način dozvola neće biti data

elementima koji su u neredu da sada kontrolišu delo.

Mi živimo u vremenu kada su poredak, uređenost i ujedinjeno delovanje od najvećeg značaja. Istina nas mora povezati kao čvrstu užad kako se među radnicima ne bi videla pojava da dolazi do ulaganja rastrojenih napora. Ako se budu pojavila neuređena ispoljavanja, mi moramo imati jasnu razboritost kako bi razlikovali ono što je lažno od istinskog. Neka se ne objavljuje niti jedna poruka sve dok ne prođe kroz pažljivo ispitivanje do najmanjeg detalja. Nemojte biti neoprezni ni ti ni starešina Vagoner i iznositi stvari koje nisu podesne i koje nisu u skladu sa porukom koju je Bog dao." (Pismo Elen Vajt upućeno A. T. Džonsu, 37, 1894.)

Kakve ideje je Vagoner predlagao? 1899. godine na sastancima Generalne Konferencije, on je izneo svoju teoriju.

"Sve se zapravo svodi na ovo; čovek je primerak crkve. Tada to znači da je organizacija pojedinca, zapravo organizacija tela, zar ne? Tada, kao što je Svedočanstvo, obraćajući se svakome od nas pojedinačno reklo, ako svako od vas dostigne stanje organizovanosti, pitanje organizacije će biti u redu. U čemu je problem? Mi smo, kao pojedinci, neorganizovani.

Ja ne treba da gradim na vama niti vi na meni; moja vera, moji planovi, moje ideje ne treba da dođu od vas, već ja treba lično da poznajem Gospoda i da znam šta On želi od mene. On je glava svakom bratu. Hristos je glava svakom čoveku.

Savršeno jedinstvo podrazumeva potpunu nezavisnost - da svako sam lično zna za sebe. Zašto? Jer ne može postojati spoljašnja dezorganizacija ako svako veruje Gospodu. Neko će reći: "Ako postoji sloboda, tada će jedna osoba reći da će započeti nešto, druga će reći: "Ja ću ovo" i neće biti savetovanja. Ah, ali kada svi budu našli Gospoda, svi će primiti Gospodnji savet; a Duh Hristov je duh blagosti, duh skromnosti. To je duh poniznosti i mudrosti.

Ovo pitanje organizacije je veoma prosta stvar. Sve što je potrebno je da se svaki pojedinac preda Gospodu i onda će Gospod učiniti s tom osobom upravo ono šta želi i činiće to svo vreme. Postoji onaj stih: "Primiti Svetoga Duha." Sveti Duh je organizator. Duh je život i Duh Božji je ono što daje život. Ako bi uzeli oštar šiljak i zaboli mi ga u vrat, znate šta bi bio rezultat, odmah bih postao dezorganizovan - ali sve dok tu ima života, ja živim. To je organizacija." (E. Dž. Vagoner, bilten GK, 26. februar 1899. godine, 86. str.)

Svako je, kao pojedinac, nezavisno od drugih odgovoran za svoje spasenje, ali nismo međusobno nezavisni kad je reč o organizaciji. Adam i Eva, kao članovi prve crkve, su bili pojedinačno odgovorni za svoje spasenje, ali nisu bili međusobno nezavisni kao porodica.

Rimljanima 14:7 "Jer ni jedan od nas ne živi sebi, i ni jedan ne

umire sebi."

Istina je da Hristov Sveti Duh organizuje - On organizuje koristeći kanale koje je prvobitno uspostavio. Ako se ovi kanali uruše tada, i samo tada, će alternativne mere biti preduzete.

Istog dana kada je Elen Vajt uputila poziv da se carska vlast okonča i da se pokrene reorganizacija tokom Generalne Konferencije 1901. godine, A. T. Džon je govorio o toj temi u večernjoj propovedi. Na samom početku svoje propovedi, on je govorio o pozivu koji je Elen Vajt uputila. Džons je započeo sa stihom Efescima 4:7, a onda je rekao:

"Danas nam je bilo rečeno da Bog poziva na reorganizaciju Generalne Konferencije, njenog rada i postupaka." (A. T. Džons, Večernja propoved na zasjedanju Generalne konferencije održanom 2. aprila 1901.)

Džons je nakon toga povezao delo organizacije sa životom Božjim:

"Svaka organizacija koja nije od Boga je samo trenutna i privremena stvar. Nema istinske organizacije a da nije od Boga. Jedino je život izvor organizacije. Organizacija nije izvor života. Organizacija ne daje život. Život stvara organizaciju. Stoga, kako bi Bog postigao reorganizaciju samo Generalne Konferencije koja zaseda sada, to zahteva da Božji život dopre do nas iznova i u punijoj meri nego ikada pre. **I do koga god Bog dopre sa tim Njegovim životom, to će biti organizacija; a do koga god dopre sa tim Njegovim životom u većoj meri, to će biti reorganizacija.**" (A. T. Džons, Večernja propoved na zasjedanju Generalne konferencije održanom 2. aprila 1901.)

Džons je gradio na Vagonerovim mislima koje je izneo dve godine ranije da je Sveti Duh direktni organizator bez postojanja ljudske uključenosti. Nema potrebe da ljudi bilo šta organizuju osim sebe samih. Ako je svaki pojedinac organizovan, tada će crkva automatski biti organizovana. Imajući na umu misao da su Hristove reči duh i život, Džons preuzima istu temu u kontekstu života i kaže - tamo gde je prisutan život Božji, tamo postoji automatska organizacija. Čovek ne treba da bude deo tog dela. Džons nastavlja:

"Evo istinske reorganizacije i nema druge istinske reorganizacije osim ove: "Nego vladajući se po istini u ljubavi da u svemu

uzrastemo u Onome koji je glava, Hristos. Iz kog je sve telo sastavljeno i sklopljeno svakim zglavkom, da jedno drugom pomaže dobro po meri svakog uda, i čini da raste telo na popravljanje samog sebe u ljubavi." (Efescima 4:15-16)

Postoji reorganizacija i nema niti jedne druge: nema drugog načina. Organizacija koja ne potiče od Isusa Hrista uopšte i nije organizacija.

Zapazite da ova organizacija - ova reorganizacija, potiče od GLAVE. **Organizacija ne dolazi od članova, ona potiče od Glave.** Dopustite mi da to još jednom pročitam, a onda ću pročitati još jedan stih. "Nego vladajući se po istini u ljubavi" - ovo telo Hristovo, - "nego vladajući se po istini u ljubavi" - ovi članovi - "da u svemu uzrastemo u Onome koji je glava, Hristos" Iz koga? - iz Hrista - "sve telo" (to jest, svi članovi). "Sve telo sastavljeno i sklopljeno svakim zglavkom, da jedno drugom pomaže dobro po meri svakog uda - ovo potiče od Glave - "i čini da raste telo na popravljanje samog sebe u ljubavi." **Zar ne vidite da je ovo organizacija u Hristovoj crkvi? Svaka reorganizacija mora doći od samoga Hrista. On to može učiniti, jedino On to može.**" (A. T. Džons, Večernja propoved na zasedanju Generalne konferencije održanom 2. aprila 1901.)

Prihvatajući istu ideju kao i Vagoner, Džons je naučavao da unutar pojedinca dolazi do organizacije i kada je pojedinac predat Hristu, pitanje organizacije je potpuno rešeno.

Džons je nastavio razvijati ovu ideju tokom sledeće decenije. U traktatu pod naslovom "Šta je to crkva?" koji je napisao negde otprilike 1911-1912, on je napisao sledeće:

"Šta Biblija kaže, šta je to crkva? Crkva je:

"Crkva je... punina Onog koji sve ispunjava u svemu." (Efescima 1:22-23)

Zapazite da citat ne kaže da je crkva punina svega u svemu, već da je crkva punina Onoga koji ispunjava sve u svemu. Ko je taj koji sve ispunjava u svemu? Jedino Bog, to jest: Bog u Hristu

Duhom Svetim. Koji je opseg ove punine? Evo odgovora:

"Ne ispunjavam li Ja nebo i zemlju? Govori Gospod." (Jeremija 23:23)

"Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I onde će me ruka Tvoja voditi, i držati me desnica Tvoja. Da kažem: Da ako me mrak sakrije; ali je i noć kao videlo oko mene." (Psalam 139:7-10)

On ispunjava nebo i Zemlju. Crkva je: punina Njega. Stoga crkva - biblijska crkva, Božja crkva, istinska crkva - ispunjava nebo i Zemlju.

Taj zaključak i istina su prosto neizbežni." (A. T. Džons, Šta je to crkva? 1911. ili 1912. godina)

Individualistički princip je ključan u Džonsovoj teoriji. Crkva je prosto punina Boga, punina života Božjeg. Vidimo da su u ovoj ideji crkva i Bog prikazani skoro naizmenično.

Fatalna mana ove ideje se sastoji u tome da nebeska organizacija nije individualistička, već je zasnovana na vezi između Oca i Njegovog Sina. Oni su dva Pojedinca koji zauzimaju dve različite pozicije. Otac i Sin su dve zasebne ličnosti, a zajedno formiraju sledeću organizaciju:

1. Korinćanima 8:6 "Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj."

Kološanima 1:15 "Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen pre svake stvari."

"Otac je bio veći od Sina u tome da je Otac prvi. Sin je bio jednak Ocu u tome da je sve primio od Oca. Čitalac sada može posmatrati Oca i Sina i koristiti zajedničku sliku, da oni predstavljaju savezništvo koje stvara i uvodi zakone." (Džejms Vajt, Pregled i glasnik, 4. januar 1881.)

Otac je izvor svega, a Sin je kanal svega. Sin je vidljivo obličje nevidljivog Boga. Ako su Otac i Sin izvor i kanal svega, onda to mora obuhvatati i crkvu. Prva crkva koja je postojala na Zemlji se sastojala od Adama i Eve. Oni su bili načinjeni po obličju Boga i Njegovog Sina. Adam i Eva su bili dva pojedinca, međutim imali su različite pozicije u toj crkvi. Suprug je imao poziciju upraviteljstva nad ženom kao što i Otac ima tu poziciju nad Svojim Sinom.

1. Korinćanima 11:3 "Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu."

Zaista je Hristos glava crkvi, međutim od kritičnog značaja je da je vođstvo izraženo na isti način kao i kod Adama i Eve.

Efescima 5:23 "Jer je muž glava ženi kao što je i Hristos glava crkvi, i on je spasitelj tela."

Džejms Vajt

Stoga, princip organizacije je zasnovan na porodici, a ne prosto samo na pojedincu. Ova činjenica je potvrđena u uslovima koje starešina mora imati, uslovima koje je Pavle naveo:

1. Timotiju 3:1-5 "Istinita je reč: ako ko vladičanstvo želi dobru stvar želi. Ali vladika treba da je bez mane, jedne žene muž, trezan, pametan, pošten, gostoljubiv, vredan da uči; Ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebroljubac; **Koji svojim domom dobro upravlja, koji ima poslušnu decu sa svakim poštenjem; A ako ko ne ume svojim domom upravljati, kako će se moći starati za crkvu Božiju?**"

Jedan suštinski uslov za starešinu je da dobro upravlja svojim domom. Čovekova sposobnost da nadgleda svoj dom je ono što ga kvalifikuje da bude vođa u crkvi. Ova činjenica dokazuje da se porodični model kuće proširuje i na crkvu. Crkva predstavlja proširenje porodičnog obrasca koji postoji između muža i žene. Kao što je Elen Vajt rekla:

"Društvo je sastavljeno od porodica i ono je onakvo kakvim ga čine glave porodica. Pošto iz srca "izlazi život" dom je srce društva, crkve i naroda. Od uticaja doma zavisi dobro društvo, napredak crkve i blagostanje naroda." Temelji srećnoga doma, 15. str. orig. 1. pasus

"Jedna dobro disciplinovana porodica u kojoj vlada red svedoči jače u prilog hrišćanstva od svih propovedi koje se mogu ispropovedati." Temelji srećnoga doma, 32. str. orig.

Da li možemo reći da će u porodici vladati red ako svaki član samo bude imao Hrista kao svog Spasitelja? Da li možemo reći da ni otac ni majka uopšte ne moraju poučavati svoju decu, jer će Sveti Duh biti njihov organizator? Takva ideja bi dovela do potpunog haosa u domu. Deca treba da ih "imaju u izobilnoj ljubavi" i da pažljivo slušaju njihova uputstva. Biblija nam kaže:

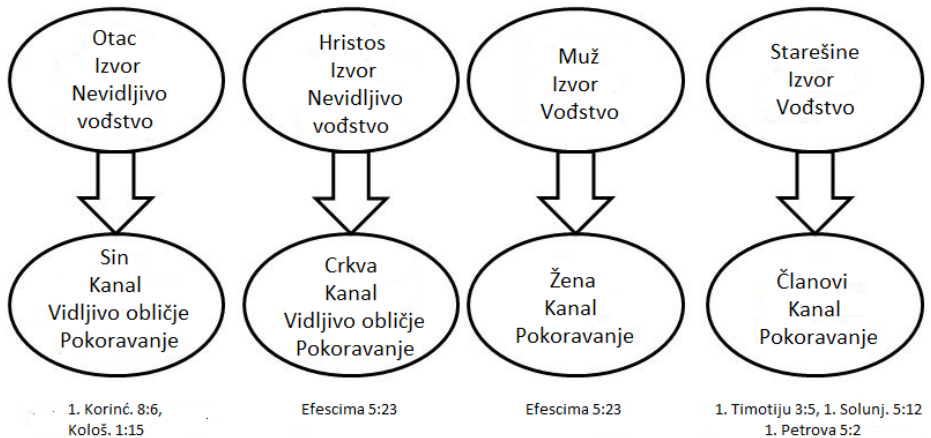
1. Solunjanima 5:12 "Molim vas, braćo, prepoznajte one koji se trude među vama i nad vama su u Gospodu i opominju vas..." (KJ prevod)

Ako je ono što su Džons i Vagoner podržavali ispravno, tada niko nikad ne bi bio iznad nekog drugog. Duh života bi sam organizovao crkvu.

Kao što je Isus vidljivo obličje nevidljivog Boga (Kološanima 1:15, 1. Timotiju 1:17) tako crkva na Zemlji treba da bude vidljiv izraz Hristovog nevidljivog vođstva. Svi mi, na osnovu svog porodičnog iskustva, znamo da nisu svi članovi porodice izabrali da prihvate i slede Hrista. Da li to znači da oni nisu deo porodice? Nipošto. Vidljiva porodična struktura ostaje i dalje kanal da izaberu da se priključe nebeskoj porodici i postanu deo nevidljivog tela. Božja crkva na Zemlji, koliko god bila slaba i sa manama, ostaje kanal kako bi podstakla one koji nisu spaseni da se pridruže nevidljivom Hristovom telu.

Crkva nije prosto crkva na Zemlji koja je organizovana i koju predvodi ljudska organizacija. Crkva nije prosto nevidljivo duhovno telo sačinjeno od vernika koji su u Hristu. Crkva je odraz odnosa izvor - kanal. Vidljivo organizovano telo na Zemlji predstavlja kanal koji otvara put za ulazak i prihvatanje duhovnog tela. Ova činjenica označava da neće svi koji su u crkvi na Zemlji biti članovi nevidljivog nebeskog tela, međutim oni su i dalje povezani s crkvom putem vidljivog kanala.

**Crkvena organizacija zasnovana na strukturi veze
Otac/Sin i muž/žena**

"Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi;
a Bog je glava Hristu." (1. Korinćanima 11:3)

Ovo je jasno prikazano u priči o pšenici i kukolju.

"Hristove sluge su ožalošćene kada vide istinske i lažne vernike zajedno pomešane u crkvi. Oni čeznu da učine nešto da očiste crkvu. Kao i domaćinove sluge, oni su spremni da počupaju kukolj. Ali Hristos im kaže: "Ne, da ne bi čupajući kukolj počupali zajedno s njime pšenicu. Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve."" Pouke velikog Učitelja, 71. str. orig, 2. pasus

"U Spasiteljevim rečima postoji još jedna lekcija, lekcija o divnom strpljenju i nežnoj ljubavi. Kao što je korenje korova blisko ispreplitano sa korenjem pšenice, tako **lažna braća u crkvi mogu biti usko povezana sa pravim učenicima.** Pravi karakter onih koji se pretvaraju da su vernici se nije u potpunosti pokazao. Ako bi takvi vernici bili izdvojeni iz crkve, možda bi doživeli sablazan mnogi koji bi sigurno ostali čvrsti u veri."" Pouke velikog Učitelja, 72. str. orig, 1. pasus

Otkrivena je jasna činjenica da se u crkvi na Zemlji mogu nalaziti i lažna braća. Ova lažna braća se nisu povezala sa izvorom crkve u Hristu, međutim oni su povezani sa telom i ako ne žive u otvorenom grehu, ne treba ih udaljavati iz crkve sve do žetve.

"Hristos je naglašavao da oni koji istraju u otvorenom grehu moraju biti odvojeni od crkve, ali nije nam predao delo procenjivanja karaktera i pobuda. On previše dobro poznaje našu prirodu da bi nam poverio to delo. Kada bismo pokušali da od crkve odvojimo one koje smatramo lažnim hrišćanima, sigurno bismo napravili greške. Upravo one koje Hristos privlači k sebi, mi često proglašavamo beznadežnim slučajevima." Pouke velikog Učitelja, 71. str. orig.

Ovo je upravo isti princip kao i Hristovo davanje privremenog života svakoj osobi na svetlu. Oni koji ne ispovedaju Hrista imaju život iako nemaju večni život. Na isti način postoje članovi crkve koji su povezani s crkvom iako neće biti duhovni članovi crkve sve dok se ne budu potpuno pokajali i prihvatili Hrista.

O, da su samo Džons i Vagoner zasnovali svoj model organizacije na obrascu Otac - Sin umesto na individualističkom! Crkva je zasnovana prema obrascu porodice u kojoj postoje principi vođstva i pokoravanja. Mlađim članovima crkve je upućena opomena da se prema starešinama ophode kao prema očevima.

1. Timotiju 5:1 "Starca ne karaj, nego mu govori kao ocu; momcima kao braći."

Imajte na umu da ovo ne znači da su reči starešine jedina stvar koja obavezuje mlađe članove. Svi treba da budemo poslušni Božjoj Reči. Međutim, starešina ima pravo na čast i poštovanje na isti način kao što bi dete poštovalo svoga oca čak iako u nekim stvarima, koje nisu u skladu sa Pismom, ne bi moglo slediti njegov primer.

Ovo znači da kada vođa crkve posrne, mi koji se nalazimo pod njegovom brigom treba da nastavimo da se ophodimo prema njemu s poštovanjem i čašću i da mu pokornog duha upućujemo apele priznajući poziciju koju mu je Bog dao. Za više informacija o ovoj temi, potražite knjigu "Božanski obrazac".

Tokom Generalne Konferencije 1901. godine, Preskot i Vagoner su bili željni preneti Elen Vajt dragocenu svetlost koju su smatrali da imaju. Elen Vajt je pisala Preskotu 1908. godine:

"Bila mi je pokazana opasnost u kojoj si se nalazio tokom perioda povezanosti sa dr E. Dž. Vagonerom. Obojica ste došli na Konferenciju (zasedanje Generalne Konferencije) 1901. godine oduševljeni onim za šta ste smatrali da predstavlja dragocenu, duhovnu svetlost. Imali ste veliku želju da podelite tu svetlost sa mnom, vi ste smatrali da to predstavlja dragocenu svetlost, ali meni je bilo pokazano da su to umnogome zapravo opasne, varljive izmišljotine i da ja ne smem razgovarati sa vama o idejama koje su ispunile vaše umove." Rukopisi, 12, 63.

Savet koji je Elen Vajt uputila Preskotu ga je naveo da prekine ići u smeru u kome su išli Džons i Vagoner. Napori koje su uložili Preskot i Danijels s ciljem suočavanja sa pogrešnim viđenjem organizacije koje su promovisali Džons i Vagoner ih je još jednom usmerio u pogrešnom smeru, ka ponovnom stvaranju carske vlasti. Sotoni je uspelo da stvori borbu nadvlačenja (vuče) između teze i antiteze između Džonsa, Vagonera, Keloga i Danijelsa i Preskotta. Danijels je želeo zadobiti ulogu predsednika i uzdići se iznad pozicije predsedavajućeg. Bog nije dao jednom čoveku da bude glava cele crkve. Kao što je Elen Vajt napisala:

"Bog nije dao nijedan nagoveštaj u Svojoj Reči da je odredio bilo kog čoveka da bude glava crkve." Velika borba, 51. str. orig.

U istom pismu upućenom Preskotu, Elen Vajt nagoveštava suštinski problem kod Vagonera:

"Teorije u koje je verovao Elen Vagoner su bile sličnog karaktera kao i one sa kojima smo se susreli i ukorili na nekoliko mesta gde smo naišli na fanatičke pokrete nakon prolaska 1844. godine. Doktor Vagoner se tada udaljavao od vere usled učenja u koja je verovao u vezi duhovne naklonosti (sličnosti).

U fanatičkim pokretima koji su se pojavili ubrzo nakon 1844. godine, ljudi su došli do zaključka da su potpuno posvećeni i da ne mogu da greše. Ovo ih je navelo da svoje prirodno izopačene misli smatraju posvećenim i navelo neke da se okupljaju goli kao

dokaz svog duhovnog napredka. Ovo je, prirodno, dovelo do preljuba. Kada sotona uspe da prevari osobu da se nalazi pod direktnom kontrolom Svetog Duha bez potrebe za ikakvim spoljašnjim vođstvom, oni će biti izloženi brojnim iskušenjima, a u ovo spada i slobodna ljubav i preljuba." Rukopisi, 10, 359.

Dž. S. Vošburn, Vagonerov bliski prijatelj tokom nekoliko godina, je postao uznemiren zbog nekih stvari koje je njegov prijatelj počeo izražavati. Prema rečima Vošburna - Vagoner je "verovao da ga Duh vodi. On bi govorio neuobičajene stvari i ja bih ga pitao kako zna te stvari, stvari kojih nema u Bibliji, i on bi odgovorao da mu je Bog to pokazao" ili "Bog mi je rekao". (Pismo Dž. S. Vošburna Dž. B. Staru, 1. januar 1942.)

U intervjuu sa Robertom Vilandom, Vošburn je otkrio: "E. Dž. Vagoner je znao da je Gospod sa njim. "Gospod mi je progovorio". On je primao duhovne utiske. Onda je počeo proučavati seksualne odnose pod mikroskopom (Vagoner je bio doktor medicine) Seksualne odnose kod biljaka. On je Dž. S. Vošburnu kroz mikroskop pokazivao slike mikroorganizama koji su bili spojeni zajedno." (Intervju, Robert Viland i Dž. S. Vošburn, 8. strana)

Ovi duhovni utisci koje je Vagoner primao su ga doveli do ideje o duhovnoj naklonosti (sličnosti). Ideja se sastojala u sledećem: da će Bog ljudima koji su bliski s Njim otkriti da li su se venčali za pravog partnera na zemlji. Oni koji su se još više približili Bogu će pronaći pravog partnera i njih dvoje će biti sjedinjeni u budućem životu na nebu.

Oko 1901. godine, Elen Vajt i Dž. S. Vošburn su postali zabrinuti zbog Vagonerove veze sa njegovom sekretaricom Editom Adams. Elen Vajt je direktno pisala o ovome 1903. godine:

"Imam puno toga da ti kažem. Bilo mi je prikazano da se nalaziš u velikoj opasnosti. Sotona ti je za petama i s vremena na vreme ti je šaputao ugodne bajke i pokazivao ti divne slike žene koju ti je predstavljao kao mnogo pogodnijeg životnog druga od žene tvoje mladosti, majke tvoje dece.

Sotona radi neprimetno i neumorno da izazove tvoj pad putem varljivih iskušenja. On je odlučio da postane tvoj učitelj, a ti se sada moraš postaviti u poziciju u kojoj ćeš moći dobijati snagu da mu se odupreš. On se nada da će te uvući u lavirint spiritizma.

Nada se da će tvoju privrženost odvratiti od tvoje žene i privezati je uz drugu ženu. On želi da dozvoliš svome umu da se bavi tom ženom sve dok ona, putem tih nesvetih osećanja, ne postane tvoj bog." (Svedočanstva o seksualnom ponašanju, 199. str. orig.)

Pošto je Vagoner verovao da ga Sveti Duh direktno vodi, delovao je nesposobno da primi savet kroz drugo ljudsko biće čak iako se radilo o osobi koja je bila prorok. Njegova žena Džesi, koja je takođe bila u preljubničkoj vezi, je podnela zahtev za razvod 1905. godine. Otprilike u isto vreme, Vagoner je izgubio svoje akreditive i članstvo. Nakon toga, on je oženio Editu Adams. Do 1916. godine, godine njegove smrti, on je već napustio skoro sva osnovna adventistička učenja. Vagoner je napisao:

"Zahvaljujući ovoj istini (o Isusu kao Posredniku koji radi u svakoj pojedinačnoj duši) spojenoj sa očiglednom istinom da greh nije entitet, već stanje koje može postojati jedino u osobi, postalo mi je jasno da ne može postojati nešto što bi se zvalo prenos greha u Svetinju na nebu kao ni njeno prljanje koje bi nastalo kao posledica toga. Još jedna posledica toga je da, ni 1844. godine, a niti u bilo koje drugo vreme, ne može doći do nečeg što bi se zvalo čišćenje Svetinje." (Vagonerovo ispovedanje vere, dokument 236, Zaostavština E. G. V; 14-15. str.)

U Vagonerovoj biografiji koju je napisao Vudrou Viden, on je rekao:

"Nije potrebno uložiti veliki intelektualni napor da bi se uvidelo da Vagonerova shvatanja mogu biti poprilično šokantna, ali takođe i da ona predstavljaju sasvim logično proširenje njegovih prethodno razvijenih koncepata da u svakoj osobi treba da doslovno boravi Sveti Duh i da ona bude pod Njegovom direktnom kontrolom. Vagonerove subjektivne tvrdnje koje je naglašavao su ga već odvele u pogrešne stavove o izlečenju i Duhu proroštva i u neuravnoteženi stav o posvećenju i crkvenoj organizaciji (da svaki član treba da bude pod direktnim usmeravanjem od strane Svetoga Duha i da stoga ne treba da postoji crkveno uređenje niti organizacija koji bi kontrolisali slobodnog, pojedinačnog vernika vođenog od strane Duha). Takva mistična shvatanja o doslovnom Hristovom prebivanju, posredstvom Sve-

toga Duha, su već u istoriji zadavala muke adventistima sedmoga dana i dovela do najbizarnijih praksi i tvrdnji kako bi se opravdala najgroznija dela seksualnog nemorala." V. Vuden, E. Dž. Vagoner, (Pregled i glasnik 2008), 329.

Ova ista ideja o individualizmu kontrolisanom od strane Duha koja je pro-uzrokovala Vagonerov pad je takođe prouzrokovala da Džons zanemari savete koje mu je dala Elen Vajt da se ne pridružuje Dž. H. Kelogu.

"Pre nego je starešina A. T. Džons otišao u Batl Krik, rekao mi je da će biti oprezan. Srela sam se ponovo s njim neposredno pre njegovog odlaska i rekla mu da sam u viziji videla da se nalazi pod uticajem doktora Keloga. Oko njega su se plele tanke niti sve dok mu nisu svezale ruke i noge, a njegov um i čula su tonula u okove. Starešina Džons je stajao u mojoj sobi kada sam to rekla. On me je pozvao da se pozdravimo, ali nije zastao kako bi seo. Videla sam da njegova zapažanja postaju smetena i da nije poverovao u dato upozorenje. Neprijatelj radi na čudan i neobičan način kako bi izvršio uticaj na ljudske umove.

Tokom Generalne Konferencije u Takoma Parku, ponovo mi je bio prikazan slučaj starešine Džonsa. Nakon toga sam imala dugačak razgovor sa njim tokom kojeg sam ukazala na opasnost u kojoj se nalazi, ali on je bio samouveren i rekao mi da doktor Kelog veruje u istinu i svedočanstva podjednako čvrsto kao što i svi ostali verujemo u njih i podržavamo ih. Starešina Džons je u ovom razgovoru ispoljio ono što mi je bilo pokazano u vezi njega, da, umesto da primi upozorenja, **on je pun samopouzdanja, da se uzvisio i da, umesto da je spreman da pomogne doktoru Kelogu,** on se udružio s njim u neverovanju, nepoverenju i lažnom optuživanju propovednika i drugih osoba koje su pokušavale spasiti doktora Keloga i druge doktore koji su bili u opasnosti." (Pismo E. G. V. upućeno doktoru Poulsenu; 2. april 1906.)

"Rekla sam mu (Džonsu) da će uloga doktora Keloga, kad je reč o njegovoj vezi sa Božjim delom, pokolebati mnoge duše. On se direktno suprostavio svedočanstvima Duha Božjeg, a koliko dugo njegova braća treba da ga podnose dok on ide po svojoj obman-

ljivoj stazi, to nisam mogla utvrditi; **A. T. Džons se ponašao kao čovek kome su izvađene oči.**" (Pismo E. G. V. upućeno Viliju Vajtu; Pismo 293, 16. avgust 1903.)

Čitanje ovog svedočanstva koje je uputila Elen Vajt je prouzrokovalo duboku tugu u meni. S obzirom da mi je služba ovog čoveka donela divne blagoslove, veoma je teško prihvatiti da ga je sotona zarobio uz pomoć spiritualističkih shvatanja. Dok razmišljam o slučaju Džonsa, a takođe i Vagonera, drhtim i savijam svoja kolena pred Gospodom Isusom i molim za blagodat i mudrost da učim iz njihovih greškama.

S obzirom da je Džons nastavio da se udaljava, Elen Vajt je upozorila Danijelsa dajući mu 5 ključnih uputstava od Gospoda:

"Upravo sam pročitala tvoje pismo napisano 18. januara, upućeno V. K. Vajtu u kome pišeš u vezi organizacije i ističeš da se ulažu naponi da se naš narod dovede u zbunjenost po pitanju svake moguće tačke.

Dž. N. Lafborou

Primila sam uputstva od Gospoda da u ovim trenucima [1] treba da ponizimo svoje duše pred Bogom [2]. Treba da pažljivo proučavamo sadašnju situaciju. [3] Ne smemo poslati naše iskusne ljude koji imaju razumevanja i ostaviti da tvrđava ostane nezaštićena. U Batl Kriku su nam potrebni ljudi koji znaju kada da govore, a kada da ćute. [4] **Tamo stalno treba iznositi snažno svedočanstvo o pravilnoj organizaciji.** Naša

braća koja zauzimaju odgovorne pozicije treba da budu poučena u vezi ove teme i nauče kako da daju trubi jasan zvuk. Krajnje je vreme da ustanemo da stražarimo, obučeni u svo oružje Božje. [5] **Mora se pažljivo motriti na postupke starešine A. T. Džonsa. Suočite se s njim sa jasnim objavljivanjem istine. Reč Božja mo-**

ra biti naše ratno oružje." (Pismo 24, 4. februar 1907. 3. deo)

Bilo je jasno da Džonsov individualizam kad je reč o crkvenoj organizaciji, stvara velike probleme. Elen Vajt je savetovala da se protiv Džonsovih ideja u vezi organizacije treba suočiti sa jasnim objavljivanjem istine i da treba motriti na njega.

Iste godine, Dž. N. Lafborou je objavio knjigu "Crkva - njena organizacija, poredak i disciplina". Preporučujem ovu knjigu svima koji žele steći potpuno, biblijski zasnovano, viđenje crkve i organizacije u kontekstu adventizma. Knjiga (na engleskom jeziku) je dostupna na sledećoj adresi:

<http://maranathamedia.com/download/view/church-order-loughborough-1907>

Elen Vajt je mnogo puta pokušala spasiti starešinu Džonsa, upozoriti ga i upozoriti one koji su bili oko njega:

"Više ne pišem (svedočanstva da budu pročitana crkvi u Batl Kriku) A. T. Džonsu, jer imam dokaz da će za njega morati biti obavljeno delo pre nego Gospod prihvati njegovu službu. Bog mu je davao upozorenja koja je on odbacio, a **ja sam duboko ožalošćena da je njegov duhovni vid tako slab.**" (Pismo 345, 29. decembar 1905. godine; Napisano G. V. Amadonu, prvom starešini crkve u Batl Kriku)

Starešina Džons je zbog ličnog samopouzdanja prestao da veruje u svedočanstva Elen Vajt i stoga je zapao u obmanu i prevaru.

"Tokom Generalne Konferencije u Takoma Parku [Maj 1905.] ponovo mi je bio prikazan slučaj starešine Džonsa. Nakon toga sam imala dugačak razgovor sa njim tokom kojeg sam ukazala na opasnost u kojoj se nalazi, **ali on je bio samouveren i rekao mi da doktor Kelog veruje u istinu i svedočanstva podjednako čvrsto kao što i svi ostali verujemo u njih i podržavamo ih.** Starešina Džons je u ovom razgovoru ispoljio ono što mi je bilo pokazano u vezi njega, da, umesto da primi upozorenja, on je pun samopouzdanja, da se uzvisio i da, umesto da je spreman da pomogne doktoru Kelogu, on se udružio s njim u neverovanju, nepoverenju i lažnom optuživanju propovednika i drugih osoba

koje su pokušavale spasiti doktora Keloga i druge doktore koji su bili u opasnosti...

Upozorila sam starešinu Džonsa, ali on je smatrao da se ne nalaziti ni u najmanjoj opasnosti, međutim tanke niti su se plele oko njega i on je sada obmanut i prevaren čovek. Iako tvrdi da veruje u svedočanstva, on ne veruje u njih." (Pismo 116, 1906. godine; Upućeno dr Davidu Poulsenu)

"Žao mi je zbog A. T. Džonsa koji je iznova i iznova bio upozoravan. Uprkos tome, **on je dozvolio da mu neprijatelj puni um mislima o ličnom značaju. Ne obazirite se na njegove reči, jer je on odbacio najjasniju svetlost i umesto nje izabrao tamu.** Onaj koji je svet nam je dao jasne i očigledne poruke, ali su laži i prevarni uticaji sotonskih oruđa učinili da neke jadne duše oslepe i okrenu se od istine i pravednosti kako bi sledile ove zablude sotonskog porekla." (Rukopisi, 39, 1906.)

"Starešino A. T. Džons, dragi brate, iznova i iznova mi je bio prikazivan tvoj slučaj. Naloženo mi je sada da ti kažem: **"Imao si veliko poznavanje istine i manje, mnogo manje, duhovnog razumevanja.** Kada si bio pozvan u važno delo u Vašingtonu, bilo ti je potrebno mnogo više krotke blagodati koja dolikuje jednom hrišćaninu. Od perioda sastanaka u Berien Springsu, **tvoje držanje i držanje još nekih, žaloste Duha Božjeg. Izmeren si na merilima i našao si se lak...**

Samo-uzvisivanje je tvoja velika opasnost. Ono uzrokuje da narasteš do velikih dimenzija. Ti se pouzdaš u svoju mudrost, a to je često ludost. Da li se sećaš saveta koji sam ti uputila u mom pismu napisanom u aprilu 1894. godine? Napisala sam ti ga kao odgovor na tvoje pismo u kome si izrazio duboko žaljenje zbog udela koji si imao u nemudrom pokretu [Ana Filips, pogledati 2. svesku Odabranih poruka, 85.] i obratio si se meni da ti dam uputstva kako bi mogao izbeći takve greške...

Tokom Generalne Konferencije u Vašingtonu sam razgovarala sa tobom, ali delovalo je da razgovor ne utiče na tebe. Delovao si da smatraš da si potpuno sposoban da se pobrineš sam za sebe.

Nakon tog razgovora, slika za slikom su prolazile ispred mene tokom noći i tada sam dobila nalog da nisi bio niti ćeš biti od pomoći dr Kelogu, jer si zaslepljen kad je reč o njegovim opasnostima i njegovoj pravoj poziciji. Ti mu ne možeš biti od pomoći, jer potpuno pogrešno vidiš njegov slučaj. Ti smatraš da je svetlost koja mi je data od Boga u vezi njegove pozicije od manje vrednosti nego tvoje procene..." (Pismo 242, 1906. godine)

Elen Vajt nastavlja dalje iznoseći sledeći reči u istom pismu; ona mu usrdno upućuje molbe:

"Brate Džons, imam poruku za tebe. Ti si u mnogo aspekata slab čovek. Kad bih ti napisala sve što mi je bilo otkriveno u vezi tvojih slabosti i o razvoju tvog dela koje nije u skladu sa stazom istinskog hrišćana, prikaz ne bi bio prijatan. Ovo će možda morati da bude učinjeno ako budeš nastavio da opravdavaš svoje otpadništvo. Sve dok se tvoj um ne oslobodi zamagljenosti pometnji, u tvom slučaju, ćutanje će biti najrečitije.

Tako mi je žao što si pokvario zapis o sebi...

Brate Džons, zar nećeš usrdno tražiti Gospoda kako bi u tvom životu došlo do pokoravanja tvoga "ja" i uzdizanja principa pravednosti? Uspeh i napredak tvoga dela zavise od striktnog pridržavanja da hodaš putem kojim Isus vodi. Bog želi da stojiš kao verni stražar i usrdno radiš za duše koje samo što nisu propale. Ako pristaneš da budeš radnik zajedno sa Bogom, kroz usrdne reči i dela ćeš moći ispoljavati dražestan uticaj Svetoga Duha. Istinsko pokajanje će doneti nov život. (Pismo 242, 1906.)

Upućivanje molbi je bilo uzaludno.

"Moje srce je bilo ispunjeno žalošću zbog staze kojom Dž. H. Kelog ide. A. T. Džons korača istom stazom i iznosi iste stavove i pritom je čvrsto odlučan u tome. Kada me sa velikom silom obuzme svest o tome, velika tuga ispuni moju dušu.

Imam pred sobom takvo probuđenje prvog velikog otpadništva koje se desilo u nebeskim dvorovima da sam pogurena u mucu koju ne mogu rečima iskazati. Upozorenja koja su bila data u Batl

Kriku su potpuno odbačena." (Pismo 248, 27. jul 1906; Upućeno D. H. Kresu)

"A. T. Džons, dr Kelog i starešina Teni - svi oni rade pod istim vođstvom. Oni se svrstaju sa onima za koje apostol kaže: "Neki će odstupiti od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske." U slučaju A. T. Džonsa mogu videti ispunjenje upozorenja koja su mi bila data u vezi njega." (Pismo 306, 1907.)

A. T. Džons je pao potpuno u otpad 1907. godine.

"Brate i sestro Star, želim vam reći da je nastupilo vreme koje smo dugo naslućivali. **A. T. Džons je stigao do tačke da izražava Kelogov um i veru. Oni su sada zauzeli odlučan stav protiv istine i ulagaće se posebni naponi da se duše odvedu. Ovo otpadništvo nas je jako puno koštalo... Ovim ljudima je bilo upućivano upozorenje za upozorenjem, ali su prvo odbijali poruke,** a onda su izjavili da ne veruju u svedočanstva. Njihovo delo protiv istine je obeleženo prevarom baš kao i u slučaju Kenrajta. Mnogi ljudi čije su simpatije bile na strani dr Keloga su se ujedinili sa njim i odstupili od vere." (Pismo 316, 1907.)

1908. godine, Elen Vajt je pisala V. V. Preskotu:

"Starešina E. Dž. Hibard mi je predložio da ako bi se za starešinu Džonsa pametno zalagalo, on bi se mogao vratiti u naše redove. U noći nakon što je ovo pismo došlo, bila mi je data vizija u kojoj mi je bilo pokazano da moramo biti pažljivi da ne otvaramo nikome vrata kako bi uništavao Božje stado. **Starešina Džons sprovodi delo koje je uništilo poverenje mnoge njegove braće u njega. On je uporno išao svojim pogrešnim smerom. Išao je iz mesta u mesto sa neistinama i iskrivljenostima pa su starešina Danijels i drugi naši propovednici morali ići tamo nakon njega i opovrgavati njegove reči. Bilo mi je pokazano da sotona upravo uz pomoć dela kao što je ovo pokušava da prevari, ako bude moguće, čak i izabrane.** Kada se starešina Džons bude ponizio pred Bogom i temeljno se pokajao, mi, kao narod, ćemo imati šta da učinimo, ali dok taj trenutak ne dođe, naša je dužnost da ga ostavimo." (Pismo E. G. V. upućeno V. V. P, Pismo 224, 24. jun

1908.)

Važno je imati na umu da je Džons upravo nakon ovog perioda napisao brošure "Šta je to crkva?", "Ovo je crkva", "Individualnost u religiji" i "Lekcije iz Reformacije". Ovi materijali, iako su sadržali neke aspekte istine, su svezani sa stavovima koji će, ako budu prihvaćeni, prevariti i uništiti Božji narod po pitanju teme "šta je to crkva" i kako da razumemo pitanje crkvene organizacije. 1911. godine, oko perioda kada je Džons napisao brošure o crkvi, Elen Vajt mu je direktno pisala:

Starešino A. T. Džons,

Dala sam ti upustva u direktnim i jasnim crtama u vezi izopačenog uticaja pod koji si se stavio. Tvoje usne su izgovarale izopačene stvari. Ti poričeš jasnu svetlost i povezao si se sa čudnim elementima.

Dala sam ti tačne izjave u vezi tvoje pozicije, ali ti si otišao raditi upravo one stvari za koje te je Gospod upozorio da ih ne radiš. Ovo je neuobičajen smer za nekog koji je bio prosvetljen od Gospoda onako kako si ti bio, ali ti se umnogome ponašaš kao čovek koji je zalutao. Postavlja se pitanje: **"Da li misliš da i dalje možeš biti član crkve Adventista sedmoga dana i kvariti uticaj ovoga naroda brošurama koje objavljuješ?"** Ti činiš okrutno delo.

Upozorila sam te u vezi ovih stvari. Predstavila sam slučaj kao što mi ga je Gospod predstavio. Kada se tvoje slepe oči otvore, kada tvoj duhovni vid bude povraćen nebeskim pomazanjem, videćeš da treba da obaviš posao za svoju dušu i da poništiš ono šta si uradio da utvrdiš neverovanje u drugima.

Mislim da ti još nisi doživeo temeljno obraćenje. Video si uska vrata, ali nisi prošao kroz njih i stao na uzan put. S obzirom na tvoja skorašnja neuobičajena iskustva, mi ne možemo imati poverenje u tebe. Godinama je tvoj religijski život bio takvog karaktera koji nije u skladu sa biblijskim normama. Godinama si kao ljudi koji se u pojedinim stvarima udaljavaju od vere. Dugi niz godina je tvoje iskustvo neusklađeno.

Iskustvo koje ste ti i drugi imali na Unijskoj konferenciji održanoj u Berien Springsu je bilo iskustvo do kog nije trebalo da dođe, jer ti je Gospod dao osvedočavajuće iskustvo da je On delovao. Međutim, tvoj duh i iskustvo su se menjali sve dok te nebeski anđeli nisu ubrojali kao jednog od ljudi koji se udaljavaju od vere i slušaju lažne duhove. **Tvoj glas je bio promenjen i oh, kolilo je samo izgled tvog lica bio promenjen! Kada su prizori prolazili ispred mene, ti si izgledao kao onaj koji je u saglasnosti sa zlim anđelima.**" (Pismo E. G. V. upućeno A. T. Džonsu, Pismo 104, 19. novembar 1911.)

Ovo svedočanstvo me je navelo da zaplačem. Teško je pomiriti se sa mišlju da se Džons predao da obavlja sotonsko delo i da je činio okrutno delo protiv Božje crkve. Mučno je kada osoba mora upozoriti narod u vezi njegovih spisa o crkvenoj organizaciji, ali nadahnuće je jasno. Da su samo Džons i Vagoner dozvolili božanskom obrascu Otac - Sin da formira osnovu njihovog razumevanja crkve! Nevidljivo je ispoljeno kroz vidljivo i kao što se Otac i Sin nalaze u odnosu Izvor - Kanal, tako je crkva na Zemlji proširenje originalne porodice. Stoga, ako čovek ne zna kako da se brine o svojoj porodici, kako će se brinuti o crkvi Božjoj? Očinske dužnosti u domu su direktno povezane sa dužnostima vođe u crkvi. Otac nikad ne prepušta da njegova deca budu poučavana jedino od strane Svetoga Duha, Sveti Duh poučava i kroz oca i majku, a i direktno.

Duboko saosećam sa osetljivim A. T. Džonsom koji je lično osetio Hristovo raspeće u odbacivanju koje je doživeo od vođa crkve. Inicijalno naoružan rečima od proroka koji ga je branio, on se odvažio da zauzme poziciju direktno suprotnu u odnosu na one koji su ga odbacili. Prirodna posledica užasnog postupanja prema njemu je bila - raspaljivanje njegovog protivljenja. Ko je odgovoran za njegov pad? I on i oni koji su odbacili njegovu poruku koju mu je Hristos dao 1888. godine.

Kad je reč o suprotnoj strani, može biti rečeno da Danijels i Preskot nisu umakli zavodljivosti spiritualističkih teorija. Bilo bi veoma lako smatrati da su Džons i Vagoner bili "loši momci", a da su Preskot i Danijels bili "dobri momci". Elen Vajt je 1910. godine napisala:

"U ovoj tački našeg iskustva naši umovi ne treba da budu udaljeni od posebne svetlosti koja nam je bila data na značajnom

okupljanju naše konferencije da je razmotrimo. **Tamo je bio brat Danijels na čijem umu je radio neprijatelj; na tvom umu i na umu starešine Preskota su radili anđeli koji su izbačeni sa neba.** Sotonin posao se sastojao u tome da preusmeri vaše umove da donesete najmanja slova i title, ali vas Bog nije nadahnuo da ih donesete. To nije bilo od suštinskog značaja... Ako je bilo kakva promena od suštinskog značaja, Bog će imati doslednost sklada u toj promeni, ali kada je poruka poverena ljudima i kada se radi o velikim odgovornostima, Bog zahteva vernost koja će raditi kroz ljubav i čistiti dušu. **Starešinama Danijelsu i Preskotu je potrebno da dožive ponovno obraćenje. Neobično delo je došlo i ono nije u skladu sa delom koje je Hristos došao da obavi na ovom svetu;** a svi oni koji su istinski obraćeni će ispoljavati Hristova dela... Da, bio bi, ali dok su njihovi umovi bili na taj način zaokupirani, **bilo mi je pokazano da braća Danijels i Preskot svojim iskustvima dodaju i stavove sa spiritualističkim izgledom i usmeravaju naš narod na divne stavove koji će prevariti, ako bude moguće, čak i izabrane.**" Rukopisi, 20, 17-22.

V. V. Preskot

Obratimo pažnju na upozorenje i zatražimo od Boga poniznost i mudrost u hodanju uskom stazom. Nemojmo zameniti biblijsko viđenje crkve sa spiritualističkim koji će dovesti do uništenja. Jasno nam je rečeno:

"Peta zapovest obavezuje decu ne samo da roditeljima ukažu poštovanje, pokornost i poslušnost, već i ljubav i nežnost, da im olakšaju brige, da čuvaju njihov ugled, da im pomažu i teše u starosti. Ova zapovest naređuje da se poštuju propovednici, vladari i svi oni kojima je Bog dodelio autoritet." Patrijarsi i proroci, 308. str. orig.

Mnoge službe i pojedinci koriste spise Džonsa i Vagonera o organizaciji kako bi potkopavali i napadali Božje telo ostatka. Kada je istina, koja se predstavi crkvenim vođama, odbačena i vernici treba da nose krst odbacivanja, većina uzima spise proroka o carskoj vlasti i pretvara ih u oružje protiv biblijskih principa organizacije. Ako ove službe i pojedinci nisu u stanju raspoznati kušaćeva lukavstva u ovom procesu, oni će kao Džons i Vagoner pasti u otpad i prouzrokovati pad mnogih. Neki će, kao Vagoner, zalutati u nemoral, a drugi će, kao Džons, poprimiti duh grubosti i ogorčenja.

Otpad crkve Adventista sedmoga dana po pitanju pravog Boga na nebu nije dovoljan razlog da se ih više ne smatra Božjim narodom. U danima Jeremije, Izrael je odbacio istinskog Boga, međutim, evo šta im Bog kaže:

Jeremija 2:11:13 **"Je li koji narod promenio bogove, ako i nisu bogovi? A Moj narod promeni slavu svoju na stvar zaludnu. Čudite se tome, nebesa, i zgrozite se i upropastite se! Veli Gospod. Jer dva zla učini Moj narod: ostaviše Mene, izvor žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode."**

Iako je Izrael zamenio svoga Boga, istinski Bog ih je i dalje nazivao "Moj narod". Kako li divnog, milostivog i strpljivog Oca i Gospoda Isusa imamo! Odbacivanje koje Džons nije bio u stanju predati Isusu da mu pomogne da ga podnese, Sin Božji je zaista bio u stanju podneti i On je bio sa Izraelom još narednih 700 godina! Koliko li su Božje strpljenje i ljubav veličanstveni!

Da li je vođstvo crkve Adventista sedmoga dana postupalo loše prema vama? Da li je teško nositi krst blagosti i strpljenja? Da li ove stvari raspaljuju duh protivljenja navodeći vas da napadnete crkvu i nazivate je Vavilonom ili vas podstiče da pozivate Božji narod da napusti ovu crkvu? Bog vas nije pozvao da to radite. Zavetni odnos koji postoji između Boga i crkve Adventista sedmoga dana nije prekinut. Veoma sam zahvalan da ga naš Otac koji je na nebu ne prekida, nego mnogo duže podnosi mnogo je strpljiviji. Molim vas da ponovo razmotrite ovaj stav i da stavite svoja ramena pod krst zajedno sa Hristom zarad Njegove crkve.

Da li ste povezani sa grupom koja crkvu Adventista sedmoga dana naziva Vavilonom ili govori da ju je Bog potpuno napustio? Takvima bih želeo reći: "Čuvajte se lažnih pastira koji vas zavode". Uzana staza za Božji narod se

ogleda u prihvatanju direktnog svedočanstva upućenog Laodikeji. Bog nas poziva ne prosto da osuđujemo druge zbog njihovog otpada, već da se pokajemo za svoj i da molimo Boga za milost za Njegov narod koji je zamenio svoga Boga i slavu svoju na stvar zaludnu. Kao i u prošlim vekovima, Božji narod obilno pije vino zabluda, ali hvala Bogu, On nije napustio Svoj narod. U otpadu crkve ljudima se pruža prilika da uvide da li vole siromašnu, slabašnu, Hristovu nevestu koja posrće i da li imaju poverenja da je Ženik može oprati i očistiti i naposljetku otkloniti iz nje kukolj koji prlja njenu haljinu.

Bog nije napustio Svoj narod. Trenutno službe koje imaju Valter Fajt, Stiven Bor i David Gejts, između ostalih, predstavljaju dokaz da Bog i dalje pokušava da dopre do Svog naroda. Molimo se za ove ljude da nastave ići napred sa istinom i da ne naprave kompromis zarad udobnosti kao što su mnogi drugi već učinili.

"Oslabljena i nesavršena, kako može izgledati, crkva je jedan objekat kome Bog u posebnom smislu posvećuje Svoju najveću pažnju. Ona je pozornica Njegove blagodati na kojoj On sa zadovoljstvom otkriva Svoju moć kojom preobražava srca." Apostolska crkva, 12. str. orig.

Lekcije iz istorije o crkvenoj organizaciji

"Videla sam da se vrata na koja neprijatelj ulazi da bi zbunjivao stado i stvarao teškoće mogu zatvoriti. Zapitala sam anđela kako se to može učiniti. On reče: "Zajednica se mora obratiti Reči Božjoj i pridržavati jevanđeoskog poredka koji je bio olako shvaćan i zanemaren." Ovo je neminovna potreba da bi zajednica došla u jedinstvo vere. Videla sam da je zajednici i u vreme apostola pretila opasnost da bude obmanuta i zavedena od strane lažnih učitelja. Stoga su braća za prosvetljivanje onih koji su se nalazili u tami birala ljude koji su mogli pružiti dokaze da dobro upravljaju svojim domom i održavaju red u svojoj porodici. Prvo su u vezi s tim zapitali Gospoda i tek tada, u saglasnosti sa Svetim Duhom i mišljenjem zajednice, izvršili rukopoloženje. Primivši tako ovlašćenje od Boga i odobrenje od crkve..." Elen Vajt, "Rani spisi", 100-101. str. orig.